

ætning frem, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Fordelingen skal ske uden for Amtsgrænserne, eller hvorvidt man skal løse sig fra disse Grænser. Dette Spørgsmaal er jo ogsaa et gammelt Spørgsmaal her i Tinget, § 1874 blev der udtrykkelig udtalt ved Siden af Krævet paa 125 Krefse, at man skulde gaa bort fra Overøvrigheds-krefene, og det var den Gang baade Flertal og Mindretal enige om, Mindretallet dog som sagt kun subsidiært. I de senere Udvalgsforhandlinger har ligeledes Mindretallet principalt fulgt Regeringens Forslag, men er dog ogsaa subsidiært gaaet ind paa at forlade Overøvrigheds-krefene, hvor det var nødvendigt, og der har derfor ogsaa i 1881 foreligget Forslag fra Mindretallet om en saadan Fordeling uden bindende Hensyn til Amtsgrænserne. I 1887 har, som jeg omtalte før, Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds udarbejdet et Forslag til Fordeling af 137 Krefse, hvori han i flere af dem forlader Amtsgrænserne eller Overøvrigheds-krefene, og i den Betænkning, som da blev afgiven, udtaler Mindretallet sig saaledes angaaende de Regler, hvorefter Fordelingen skulde finde Sted: „Ingen vil sikkerlig nægte, at Bestemmelsen“ (det er Bestemmelsen i Grundlovens § 32) „dog har den Betydning, at man ved en almindelig Omlægning maatte sørge for, at samtlige Folketingskrefse fra Begyndelsen af bleve hinanden saa lige i Folketal, som forstandigvis lader sig udføre.“ Det er en Grundtænkning, som fuldkommen deles ogsaa af Flertallet i det nuværende Udvalg. Dernæst siger Mindretallet ligeledes i denne Betænkning: „Meget kan tale for Opretholdelsen af en saadan Regel“ — Reglen at overholde Overøvrigheds-krefenes Grænser — „men Reglen er dog ikke af den Bigtighed, at det jo af andre Grunde kan forsvares at afvige fra den, hvor disse fremtræde med stor Vægt.“ Amtsgrænserne ere altsaa ikke af Mindretallet her i Salen hidtil blevne betragtede som noget ubetinget bindende, men man har ment, at man kunde forlade dem, hvor de kom i Strid med Ligelighedshensynet. Man skulde altsaa synes det mig, have ventet, at Mindretallet nu i Modtænkning til Regeringens Forslag vilde have krævet en Fordeling, hvor man ikke solte sig absolut bunden til Amtsgrænserne. Mindretallet har imidlertid i den Henseende, som i andre, forladt sit tidligere Standpunkt og har sluttet sig til Regeringen. Naar man da vil se efter, hvorledes disse Amtsgrænser ere komne til at blive et saadant bindende Mlemled i vor Valgkredsordning, finder man, at det paa den grundlovgivende Rigsdag blev oplyst af den bekendte Histori-

ker Paludan-Müller, som havde Sæde der, at Hensynet til disse Amtsgrænser er fremkommet derved, at Regeringen i Maret 1848, da den var optagen af saa mange andre vigtige Anliggender, for at lette Fordelingen af Landet i Krefse — det skulde jo den Gang være Krefse paa 12,000 — henvendte sig til Amtmændene og anmodede dem om at gøre Forslag hver for sit Amts Vedkommende, hvad der naturligvis vilde væsentlig lette Arbejdet for Regeringen i København. Derefter bleve Krefene saa lagte i 1848. Da man i 1849 skulde gaa til Valgloven for de kommende Rigsdage, skete det først, efter at Grundloven var behandlet og havde optaget det meste af Tiden; det maatte da ske temmelig hurtig, og det laa nær, at man da atter byggede paa Amtsgrænserne, hvad naturligvis i høj Grad lettede Arbejdet. Der gjordes Indsigelse derimod af den nævnte Historiker Paludan-Müller navnlig for Jhns Vedkommende, men det gjaldt jo om at faa Valgloven færdig, da man vidste, at den vedtagne Grundlov ikke vilde blive stadfæstet, før dette var sket. Det var da naturligt, at man fremdeles blev staaende ved Amtsgrænserne som det letteste og hurtigste. I 1866, da der skulde indrettes en ny Valgkreds for de fra Slesvig affaaede Sogne, gif man imidlertid bort fra Amtsgrænserne og lagde 4 Kommuner fra Ribe Amt ind under Vejle Amt, og jeg har ikke hørt, at det har fremkaldt nogen som helst Ulempe senere hen. I Landsstingsvalgloven har man heller ikke sølt sig bunden ved Amtsgrænserne, men har delt flere Amter mellem to Landsstingskredse. Naar man da spørger, hvorfor Regeringen nu lægger saa megen Vægt paa at overholde Amtsgrænserne er der, saa vidt jeg kan se, ingen anden Grund end den, at man mener derved at kunne forebygge Vilkaarligheder i Fordelingen af Krefene, men dette tror jeg rigtignok er en fuldstændig Vildfarelse. Vil man se den Fordeling, som Regeringen har fulgt i det foreliggende Forslag, efter, har jeg allerede i Fjor straks ved 1ste Behandling af Sagen oplyst, hvorledes der er en Mængde Uligeligheder, som forekomme, uden at der synes mindste Nødvendighed derfor, og som man vel altsaa maa kunne kalde rent vilkaarlige. Det er ogsaa omtalt i den Betænkning, vi have afgivet i Mar, at der inden for de samme Amter findes saadanne Uligeligheder, som at der f. Eks. mellem tilstødende Krefse findes en Forskel af 3,000 eller endog 4,000 Indbyggere. Det er jo dog noget, som aabenbart slet ikke behøves. Det finder Sted f. Eks. mellem Bræstv og Næstved og mellem Stokstor og Ringsted. Det træder dernæst na-